

Yahya Kaydul

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

18.03.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşk

Aşk Fatih'e gemileri karadan yürüten nefes,
Aşk Ferhat'a dağları deldiren heves,
Hem hayati hem abes,
Hem hürriyet hem kafes...

Bir mühürdür kalbe, çözülmez düğüm,
Gündüzü karanlık, gecesi salkım söğütüm.
Gözlerinde asılı kalmış bin yıllık öğüdüm;
Hem sağaltan bir iksir, hem zehirli bir bade,
Sultanı kul eyler, kulu eder azade.

Gâh Kerem'in külünden savrulan bir ah olur,
Gâh karanlık dehlizde parlayan sabah olur.
Uğruna ölenler mi, yaşayanlar mı felah bulur?
Bir yanı cennet bağı, bir yanı kor yangını,
Ruhun en kuytusunda bitmeyen o toz bulutu.

Ne gitmek mümkündür ondan, ne kalmak kâfi,
Sözleri dilsiz eyler, susturur her ârifi.
Yoktur bu muammanın dünyada bir tarifi;
Hem en kalabalık şehir, hem en ıssız durak,
Hem canın içinde can, hem yıldızlara dek uzak.

Bir nefeslik vuslat için, bin asır bekletir,
En mağrur yürekleri diz çöküp inletir.
Kendi sesini bile insana yabancı belletir;
Aşk; bittiği yerden başlayan o sonsuz döngü,
Ruhun çıplak kalışı, tenin giydiği büyü..

Yahya derki; Aşk, akla vurulan en güzel darbe, kalbe bahşedilen en mukaddes yaradır;
kimini tahtından indirip derviş eyler, kimini kahrından öldürüp ölümsüz eyler."

Yahya Kaydul

Bir Avuç aşk 2

Git artık, her şeyi koyup bir yana,
İzi kalmasın hiç, bakma arkana.
Terk et hayatımı, elini çek git;
Mezar olsun vuslat, her bir imkana.

Gözlerini al git, sök de bağrımdan,
İstirap çekmekten bıktım kahrından.
Hicranı, sevdayı, yanan yanımı;
Sar da git, kurtar bu gönlü ağrımdan.

Git artık, derdimi bin mühürle sar,
Mim koy efkarıma, dünya olsun dar.
Bir güvercin gibi taşırım narı,
Ben Mecnun olmuşum, her yer bana yar.

Ben zaten bu arzın kara bahtıyım,
İflah olmaz aşkın sönmez tahtıyım.
Sen vur kelepçeni, bırak sancını;
Bu yorgun ömrümün son vaktindeyim.

Bırak çözülsün bağ, dizim tutmasın,
Hasret dilimde ah, sükut bitmesin.
Vuracaksan eğer, kalbimden vur ki;
Gül bahçemde bülbül yas tutmasın.

Git artık, yükünü indir gönlümün,
Bir avuç ateşi budur ömrümün.
Aslı'nın yolunda Kerem misali;
Yansın kanatları, garip gönlümün.

Yahya Kaydul

Dilara

Gözlerimde akacak yaş kalmadı
Bedenimde sızlamadık yer kalmadı
Sensiz bu hayat düzen bulmadı
Neredesin! Çıkap Gelsene Dilara...

Günlerim yokluğunda zehir oldu
Sözlerim seven yüreklere mühür oldu
Sensiz bu cihanı yaşamak bana güç oldu
Neredesin! Dönüp Gelsene Dilara...

Kahrımı bilir, dert bağlarım sineme
Acımı çeker, yas tutarım sensiz günlerime
Kör olsun bensiz sana bakan tüm gözler
Neredesin! Çıkıp Gelsene Dilara...

Aşk dedikleri suçsuz bir cezaymış
Gönüldedikleri beklemedik yaralar almış
Sensizken bu bedeni toprak bile almazmış
Neredesin! Dönüp Gelsene Dilara

Ömrümü yitirsem sensiz geçen bu dünyada
Alsalar ruhumu koysalar o essiz mekana
Haram olur, dar gelir sen yokken cennet bana
Sensiz cennet bile çekilmez olur bana
Neredesin! Feryadımı Duyup Gelsene Dilara..

Yahya Kaydul

Eski Kafalının Aşkı

Ben aşk nedir bilmem.
Eski kafalıyım!
Bir seni bilirim;
Bir de adın geçince, Sıkışan kalbimi...

Lügatlerde aramadım karşılığını,
Kitapların yazdığı,
O cafcacflı sözlere de aklım ermez benim.
Dedim ya;
Eski kafalıyım!
Yüreğimi bir avuç toprak,
Adını o toprağa düşen tek cemre bildim.

Dünya döner,
Mevsimler değişir,
İnsanlar koşuşturur;
Ben hepsine yabancıyım!
Bir senin bakışındaki o sükuneti bilirim,
Bir de dünya dursa geçmeyecek o ince sızıyı...

Herkes "aşk" diye bağırırken,
Ben adını fısıldamaya korkarım;
Nazar değer de incinirsin diye.
Sanki ismin dilime değince,
Göğüs kafesim daralır,
Dünya küçülür,
Sadece sen sığarsın içeri.

Bilmemek en güzeli belki de...
Tanımını yapsam, büyüsü bozulur.
Ben sadece beklemeyi bilirim,
Dedim ya;
Eski kafalıyım..
Bir seni bilirim,
Bir de adın her geçtiğinde,
Yerinden çıkacakmış gibi atan o yorgun kalbimi..

Yahya Kaydul

Eşğin Ötesi

Ben bir kez istenilmediğimi fark ettim.
O günden sonra hep kapıya yakın oturdum,
Kapıya kadar ittiler,
Sonra kapıdan çıktım diye suçlu ilan ettiler.

□Sanki ben seçmişim gibi bu ayazı,
Sanki ben çekmişim gibi aramıza bu sızıyı.
Varlığım yük oldu da sığamadım odaya,
Yokluğum dert oldu, başladılar kınamaya.

□İçeride yer açmayanlar,
Dışarıda kalan adımlarımı saydı.
Oysa bir kez sorsalardı,
Gönlüm o kapıdan çoktan çıkmıştı,
Sadece gölgem biraz geç kaldı.

□Şimdi suçum; gitmek değil,
Gitmek zorunda bırakıldığımda susmamdır.
En büyük günahım ise;
Geri dönmeyecek kadar yorulmamdır.

Yahya Kaydul

Feryad-ı İsyanım

Bir zamanlar adın, dilimde bir duaydı,
Eşiğinde beklemek, ömre bedel bir sevdandı.

Yollarını gözlemekten yorgun düşen bu gözler,
Şimdi ufkunda bir toz bile görmeyi istemezler.

İsyansa isyan bu, sessiz bir fırtına,
Yüklemiyorum artık bu yükü senin sırtına.

Gelme demiyorum bak, gelemezsin zaten,
Ruhumun kapıları kapandı çoktan, hem de kasten.

Ne aramanı bekliyorum, ne de bir parça sevgi,
Bitti o içimdeki bitmek bilmez sergi.

İstemediğimden değil bu suskunluk, anlasana,
Hissetmiyorum artık; yabancıyım sana da, hatırana da.

Neredeysen orada kal, o sokağa ait ol,
Benim içimde kapandı gitti o son açık yol.

Ben kendi içimde hallederim yarım kalan ne varsa,
Dünya dönsün dursun, senin ekseninde batsa da.

Kelimelerim bitti, yangınım küle döndü,
Sana yanan o fener, bir gece ansızın söndü.

Sitemim sana değil, seni her şey sanan kendime,
Artık ne sesin lazım bana, ne de gölgen tenime.

Zamanında bir nefesin için dünyayı yakardım,
Her kapı çaldığında, sen diye yollara bakardım.

Şimdi kapım kilitli, pencerem ise kapkara,
Ne merhem kar ediyor artık, ne de gerek var sargıya.

Şitemim dağları aştı da, bir sende yankılanmadı,
İçimdeki o çocuk, bir senin kapında barınamadı.

Şimdi o çocuk büyüdü, oyuncağı ise sessizlik,
Seninle kalabalık olmaksızın, bende kalsın bu eksiklik.

Hangi gölgeye sığındıysan, o gölgenin kulu ol,
Bende arama artık, kapandı o tozlu yol.

"Affettim" demiyorum, affetmek bile bir bağıdır,
Benimki unutmak değil, aramızdaki koca bir dağıdır.

Kendi içimde susturuyorum artık o eski feryadı,
Dudağımda bıraktığın o ekşi, o buruk tadı...

Hallederim diyorum ya, inan bana ederim,

Senin olmadığın bir yolda, tek başıma da giderim.

Sana ait ne varsa kalsın o uzak diyarlarda,
Adın bile anılmasın bu soğuk duvarlarda.

İstemiyorum gelmeni, sevmeni, hatta hatırlamanı;
Ben çoktan durdurdum seninle geçen o yalan zamanı.

Söndürdüğün o fenerin izi bile kalmadı bende,
Ruhumu azat ettim, hapis değilim artık o kederde.

Sana dair ne bir sitem bıraktım, ne de küçücük bir heves,
Aldığım her yeni nefes, senin olmadığın o hür nefes.

Kelimelerim artık sana değil, kendi yaralarım merhem,
Seninle geçen her saati, ömrümden saymıyorum madem.

Gölgeni çek üzerimden, güneşin doğuşu yakın,
Yıkık dökük o maziye, bir daha dönüp bakma sakın.

Sırtımdaki o kamburu, bir çırpıda söküp attım,
Seninle kurduğum her düşünce, bir gece vakti yaktım.

Artık ismin geçse bile, kalbimde bir sızı duyulmaz,
Kendi külünden doğanlar, bir daha sana sorulmaz.

Ne bir borcum kaldı sana, ne de verilecek bir hesabım,
Kendi sessizliğimle barıştım, bitti o eski azabım.

Aramızdaki o derin uçurum, artık huzur veren bir boşluk,
Meğer sana duyduğum o sevda, ağır bir sarhoşluk.

Git şimdi, ait olduğun o sahte masallara sığın,
Bende bitti o bitmek bilmeyen hayal yığın.

Adımlarım artık sağlam, bakışlarım ise cam gibi berrak,
Senden kalan son hatırayı da, rüzgâra savurdu bu toprak.

Kendi gökyüzümde kuşlar uçuruyorum artık özgürce,
Sözlerimi noktalıyorum, bu son isyan bittikçe.

Yolun açık olmasın gerekirse, ama benden irak olsun,
Bırak bu dertli sayfa, seninle beraber kaybolsun

Yahya Kaydul

Gizli Kalsın

Tabip dokunma hiç, yaram derindir,
Bu sızı ruhumun tek ezberidir,
Sanma ki bu sevda dün beşeridir,
Maşere dek sürer, var gizli kalsın.

□ Arayıp bulmasın yollarda izimi,
Kimse duymasın bu son sözümü,
Toprakla örtünce yaşlı gözümü,
Gözyaşımdan dökülen yar gizli kalsın.

Ne feryat eyledim ne de var bir ahım,
Gizli sevdam benim tek budur günahım,
Şahit olsun buna eyy Yüce Allah'ım,
Mezarımda açan hâr gizli kalsın.

Rüzgâr esse bile kokun gelmesin,
Görenler halimi derdimi bilmesin,
Dostlar ağlamasın, düşmanım gülmesin,
Yüreğimde yatan yâr gizli kalsın.

□ Kul Yahya der ki; bitti artık bu çile,
Düşürmedim yâri asla hiç bir dile,
Yâr elinden içsem zehir olsa bile,
İçimde yandığım nâr gizli kalsın.

Yahya Kaydul

Gönül Yorgunluğum

□Gönül yorgunluğu öyle bir şeydir ki,
Artık yanlış anlaşıldığın yerleri düzeltmeye mecalin kalmaz,
"Öyle olsun" dersin, bırakırsın.
Bir zamanlar dünyayı ayağa kaldıran o feryat,
Şimdi bir omuz silkişine sığar olur.
□Savunacak bir hakikat kalmadığından değil,
Hakikati görececek bir göz bulamadığındandır bu suskunluk.
Kırgınlık değil bu, öfke hiç değil;
Hepsini aşan, hepsini dilsiz bırakan bir vazgeçiş.
Yükün ağır gelmez de artık,
Yolu paylaşacak kimsenin olmayışı büker belini.
□İçinde fırtınalar koparken "iyiyim" demezsin bile,
"Boşver" dersin, geçer gidersin.
Çünkü bilirsin;
Kendi kuyusuna seslenen, sadece kendi sesini duyar.
Varsın yanlış bilsinler, varsın eksik tanısınlar;
Zaten anlaşılmak, bu saatten sonra bir lütuf değil,
Sadece yeni bir yorgunluk olur.

Yahya Kaydul

Olur mu?

Varlığın diyorum,
Hani bir nefeslik mesafe kadar yakın,
Bir ömürlük hasret kadar uzak ya...
Öyle bir şey işte.

Yorulma diye demiyorum,
Ama yolların bana düşerse eğer,
Heybendeki hüznüleri kapıda bırak.
İçeride sadece biz olalım,
Bir de yarım kalmış çayımızın buğusu.

Dedim ya,
gelmesen de olur;
Ben seni buralarda beklemeyi de sevdim.
Ama yine de sen gel,
Olur mu?

Öyle uzun cümlelere lüzum yok,
Bilirsin,
Sustuğum yerlerden tanırısın beni.
Bir bakışın yeter,
Kırılan dökülen ne varsa toplamaya.
Gelmesen de olur demiştik ya hani...
Yalan.

İnsan en çok "olur mu?" derken
Yıkılır kendi içine.
Eksik kalmış bir mevsim gibiyim,
Güneşi sende,
ayazı bende.
Ama sen gel yine de,
Hiçbir şey konuşmasak da olur.
Sadece orada dur,
Varlığınla sarsın şu ıssız odayı.
Olur mu?

Yahya Kaydul

Öylece Gittin

Gittin...

Ben arkandan sadece baktım.

Oysa söyleyecek o kadar çok şeyim vardı ki...

"gidersen, iyiye dair ne varsa içimde yitireceğim hepsini.

Gidersen, sönecek içimdeki ateş ve bir daha hiç kimse yakamayacak.

Gidersen, karanlığa mahkum edeceksin günlerimi.

O karanlıkta yolumu kaybedeceğim..." diyecektim sana.

Konuşamadım...

Gittin...

gidişini görmemek için gözlerimi kapattım.

Oğlesine acıdı ki içim, tutup koparsalardı kolumu,

bacağımı bu kadar acı duymazdım.

Acım yaş olup akmalıydı gözümünden.

Ağlayamadım...

Gittin...

gidişini önlemek için tutmalıydım ellerinden.

Ellerim değilmiydi her dokunuşunda seni ürperten? !

ürperirdin yine biliyorum.

Bir kez dokunsam, bir kes tutsam ellerini,

gitmek için biriktirdiğin bütün cesaretin kaybolurdu.

Tutamadım...

Gittin...

bir yıkım gibiydi gidişin.

Sen adım, adım uzaklaşırken benden çöküp kaldı bedenim olduğu yerde.

Nice terk edilmişlere dayanan bu yürek bu kes yenilmişti.

Bu kadar zayıf değildim ben, kalkmalıydım.

Kalkamadım...

Gittin...

oysa ben geldiğin gün gideceğini biliyordum.

Hazırdım gidişine.

Kaçak zamanları yaşıyorduk.

Zaman bitecek ve sen gidecektin.

Bense gidişinin ertesi günü hayatıma kaldığım yerden devam edecektim.

Edemedim...

Başlayamadım...

Gittin...

bir şey söyledin mi giderken?

'KAL' dememi istedin mi?

Son bir kez 'SENİ SEVİYORUM' dedin mi?

'BEKLE BENİ DÖNECEĞİM' dedin mi?

Beynim öylesine uğulduyordu ki...

Duyamadım...

Gittin...

Nereye gittiğin önemli değildi.

Binlerce kilometre uzaklarda dahi olsan,

iki metre ötemde de fark etmiyordu.

Artık yoktun ve asıl bu düşünce beni felç ediyordu.
Kurtulmalıydım senden,
bu yokluğun duygusundan kurtulmalıydım.
Kurtulamadım...

Gittin...
unutulanların arasına katılmalıydın.
Anıları bir sandığa koyup hayatı
bir yerinden yakalamalıydım.
Bu aşk noktalanmalıydı,
bu sevdadan vazgeçmeliydim.
Yapamadım...

Gittin...
bir okyanusun ortasında,
tek küreği kaybolmuş
sandalda dev dalgalarla boğuşan bir denizciyim artık.
Bil ki; Sevmekten vazgeçmedim seni,
bil ki seninle birlikte sevdanı da taşıyacağım yüreğimde.
Bil ki seni...
unutamadım...

Yahya Kaydul

Özür Dilerim Kendimden

□Geçtiğim yollarda bıraktım gülü,
Dikenli dallara sarıldım durdum.
Kendi ellerimle yaktım o günü,
Ben en çok kendimi boşuna yordum.

□Bir vefa bekledim uzak kıydan,
Ruhumu hoyratça ateşe attım.
Uyanmak bilmedim o ağır uykudan,
Kendi gençliğimi ucuza sattım.

□Şimdi bir aynada yabancı yüzüm,
Bakıp da halime eğdim başımı.
Dilimde bin sitem, kalbimde hüznün,
Silemedim gitti gözümün yaşını.

□Affet be gönlüm, geç kaldım sana,
Hevesimi kırık dökük bıraktım.
Özürler borçluyum geçen zamana,
Ben en çok kendime haksızlık yaptım.

Yahya Kaydul

Rome Nea

Kraat, vasiyetim sine mefta gömen,
Mezarım boğaz manzaralı olsun.
Martıların sesi kulağımı çınlasın,
Kaz mezarıcı derin kaz,
Rome Nea'ya kabil sevdami gömeceğim

Dinlesene mezarıcı...
Makberim üstüne sarı bir roza konsun,
Koklaya koklaya Rome Nea'yı hatırlayacağım
Kaz sine eşen derin kaz
Rome Nea'ya kabil aşkıyı gömeceğim

Rivayetime kulak kesil
Mezar taşım kız kulesini görsün
Kulaklarım deryaların yamaca haykırışını duysun,
Rome nea bu haliyle aklımda dursun
Dalıma basan Rome'yi toprakla örteceğim

Rome nea semanın görkemine bak gözleri sulu
Zannetme ki üzerine yağanın yağmur olduğunu
Üzerene yağan rahmet...
Gökyüzünün sana döktüğü aşkın gözyaşlarıdır
Gökyüzünü sana anlatan Rome'yi gömeceğim

Lügâtıma vazife-i şinas kesil
Gül üzerindeki su damlacıklarını gördün mü?
Nisan yağmuru yağdığı zaman Sultan Şehre
Bana güzelliğini vermeyen fena kalpli Nea'yı gömeceğim
Sana rivayetim akıbet-i kalam bu

Bismillah deyip mezar taşımı tahrir et
Gören Elif'i görse mertek sansın.
Elveda kabir sırdaşım elveda.

Yahya Kaydul

Rome Nea ||

Rome Nea'ya Veda
Kırat, vasiyetimdir; sîneme mevtayı gömün,
Mezarım Boğaz'ı görsün, nâzır-ı derya öğün.
Martı çığlıkları sussun, kulağım nida dolsun,
Kaz mezarıcı derin kaz, sevdam mülke feda olsun;
Rome Nea'ya kabil bir aşkı gömeceğim.

Dinle ey mezarıcı...
Makberim üstünde sarı bir roza açsın,
Kokladıkça ruhuma Rome Nea'yı saçsın.
Eş toprağı derinden, kaz sînemi derin kaz,
Rome Nea'ya kabil bir aşkı gömeceğim, serin kaz.

Rivayetim odur ki; taşım Boğazı görsün,
Kulağım dalgaların feryadını hep örsün.
Rome Nea zihnimde bu haliyle duracak,
Dalıma basan yâri, kara toprak saracak.

Bak Rome, semanın görkemi sulu gözlü,
Zannetme yağın yağmur; o, aşkın ulu sözlü.
Üzerine dökülen rahmet değil, gözyaşı,
Seni göğe anlatan Rome'nin son savaşı.

Lügatimde sadık kal, vazife-i şinas ol,
Gül üstünde su görse, Nisan'dan bir enas ol.
Güzelliğini vermeyen o kalbi taş Nea'yı,
Sultan Şehir'e gömüp, bitirdim bu rüyayı.

Bismillah deyip artık mezar taşımı yazdır,
Cahil elifi görse, mertek sanıp da azdır.
Sırdaşım olan kabir, vaktidir artık veda,
Sustu artık içimde yankılanan o eda.

Yahya Kaydul

Sen Gideli Çok Olmuş

Kül bürümüş ocağı, baykuş tünemiş taşa,
Yıllar zehir zemberek, vurdukça vurdu başa.
Zamanın çarkı kırık, döndük hep boşa,
Kaderin bu nankör oyunu yine beni bulmuş,
Seni görmek için geldim, sen gideli çok olmuş.

□ Sokaklar dilsiz kaldı, evlerin benzi sarı,
İçimde dinmek bilmez bir gurbetin rüzgârı.
Gömülmüş topraklara umudun yadigarı,
Gönlümün bahçesinde güller sararıp solmuş,
Seni görmek için geldim, sen gideli çok olmuş.

□ Kaldırımlar şahittir, ayak izim silinmiş,
Bu devranın kahriyle, bükülmez beller bükülmüş.
Vuslatın kefeni ellerimle dikilmiş,
Pişmanlık dedikleri bir dert, içime dolmuş,
Seni görmek için geldim, sen gideli çok olmuş.

□ Yeminler hüsrân oldu, sözler asılı kaldı,
Hangi zalim rüzgârlar, seni benden çaldı?
Hayalin karanlığa, derin bir sızı saldı,
Takvimler yaprak, yaprak dertlerime koyulmuş,
Seni görmek için geldim, sen gideli çok olmuş.

□ Gözlerimin ferî bitti, beklemekten yoruldum,
Kendi gafletim ile, bin yerimden vuruldum.
Durulmaz deryalara, sensizlikten duruldum,
Gidişinle dünya, koca bir zindan olmuş,
Seni görmek için geldim, sen gideli çok olmuş.

□ Eski bir fotoğrafta, donmuş gülüşün kaldı,
Geceler uykusunu, temelli benden aldı.
Ruhumun boşluğunu uçsuz bir sitem sardı,
Anladım ki bu hayat, sensiz yaşanmaz olmuş,
Seni görmek için geldim, sen gideli çok olmuş

Yahya Kaydul

Severim Sevgisiz Sevileni

Karanlık gecelerime, çare olmaz yalnızlığın
Kaybolup gittin hayatımdan ansızın
İş yok hayatımda o yalancı kitapsızın
Sevmesede Beni Severim Sevgisiz Sevileni.

Yokluğunda sardı acılar bedenimi
Hasreti yakti yorgun yüreğimi
Kimse bilmez yürekteki ince derdimi
Sevmesede Beni Severim Sevgisiz Sevileni....

Yahya Kaydul

Son Hafıza

Bir fısıltı kalır geriye, senden ve benden,
Sokaklarda çınlayan o eski gülüşlerden.
Bir isim, bir koku, belki bir bakış;
Zamanın nehrinde sessiz bir akış.

□ Ama bir eşik var ki, dönüşü olmayan yol,
Ne bir mermer kalır dikili, ne bir sağ ne sol.
Seni son kez anan o zihin de durduğunda,
Hiç ayak basmamış gibi olursun bu yeryüzü yurdunda.

□ Güneş yine doğar, rüzgar yine eser,
Toprak yeni ayak izlerini birer birer siler.
Sanki hiç ağlamamış, hiç sevmemişsin gibi,
Kapanır varlığının o derin, uçsuz dibi.

□ Mademki bu boşlukta bir anlık parlamasın,
Neden hala kendine yabancı ve uzaksın?
Zaman, avucunda tuttuğun bir parça köz;
Sönmeden evvel anlatılacak son bir söz.

Yahya Kaydul

Şerefine içiyorum

Şerefine içiyorum bu gece sevgili şerefine...
Binbir sebep uğruna binbir neden uğruna
Saliveriyorum kendimi hayatın o en acımasız kollarına..
Kafam bir milyon, içimde akıtamadığım gözyaşlarım
Uğruna harçayamadığım zamanım, artık yalnızımm.
...Şerefine içiyorum yine eskisi gibi karşımda sen varmışsın gibi..
Herşey eskisi gibiymiş gibi

Yahya Kaydul

Terk Etmedi Sevdan Beni

Terk etmedi sevdan beni,
Şafaklara darlandım,
Mavzer yatağında bir gül gibi,
Zulmün ortasında dik ve taze...
Yüreğimde bin yıllık bir sancı,
Sırtımda kör bıçak izleri,
Ama teslim olmadı bu can,
Sana susadı, sana acıktı,
Sana yandı bu kurak topraklar misali.

Terk etmedi sevdan beni,
□Dağların ardı boran,
Dağların ardı ayaz...
Zemheri vurdu düşlerimi,
Kuşatıldım dört yandan;
Sustu kuşlar, sustu pınarlar,
Bir ben susmadım, bir de senin adın.
Hücremde bir parça ekmeği böler gibi,
Böldüm karanlığı ikiye,
Bir yarısı hasret, bir yarısı umut.

Terk etmedi sevdan beni,
□Ah be gülüm, ah be sevdam...
Gözlerin gelir oturur karşıma,
Demir parmaklıklar erir,
Duvarlar dile gelir de konuşur.
Prangalarım çiçek açar,
Zincir sesleri türküye durur.
Çünkü sen varsın,
Çünkü sevdan bir onur kavgasıdır,
Çünkü sevdan, yaşamaktır inadına.

Terk etmedi sevdan beni,
□Ay batar, güneş doğar sınırlar,
Oysa benim güneşim sensin.
Zindan karanlığında sönmeyen,
Rüzgarda savrulmayan,
Yedi kat yerin dibinde bile
Kök salan tek gerçeğim...
Diz çöktüremedi ne açlık, ne yalnızlık,
Ne de celladın soğuk nefesi.
Beni ayakta tutan o büyük sır,
Terk etmedi sevdan beni...

17.04.2022

Yahya Kaydul

Vazgeçilmezim

□Varlığın
İçimde öyle bir boşluk açtı ki!..
Artık seni sevmek için,
Sana bile ihtiyacım kalmadı..
Ben;
Sendeki 'yokluğu',
Bendeki 'hiçliğe'
Düğümledim....

17,04,2018

Yahya Kaydul

Viraneyim

Bitmez dertler, bilinmez kederler içindeyim
Sevdam büyük bir yük, sevilmeyen tek viraneyim.
Uslanmaz sevdam büyür, bekledikçe sevileni
Gitti gelmez sevmesede sevileni
Beklerim ölüp gelip bilsada beni! ! !

Utanmaz bir sevda kor olur içimde
Yaşarım sevda yelkeninde ateşler içinde
Beklesemde bilirim gelmez bu ömür içinde
Sevdam büyük bir yük sevilmeyen tek viraneyim

Derdimi bilmez bir yara sardı bedenimi
Aştan anlamaz bir yar buldu beni
Ölürsem kefensiz koysunlar toprağa bedenimi
Sevdam büyük bit yük, sevilmeyen Tek Viraneyim.

Yahya Kaydul

Yarım Kalan Kurtariş

Beş metrelik kuyuya düşmüşüm de
Üç metrelik ip uzatmışsın gibi;
Yoksun desem yalan, varsın desem eksik.
Elin uzanıyor ama kalbin hep bir adım geride,
Sesin yankılanıyor da nefesin tenime değmiyor sanki.
 Ne çıkmama yetiyor çaban, ne de vazgeçmeme...
Düğüm atsam ellerim boş kalıyor,
Bıraksam karanlık beni daha çok çağırıyor.
Öyle bir araftasın ki;
Ne tam bir merhem oluyorsun yarama,
Ne de tamamen tuz basıp gidiyorsun uzağa.
 Biraz daha uzatsan o ipi, belki güneş doğacak;
Ama sen, beni tam orada,
Ulaşılmazın en yakınında tutmayı seviyorsun.
Şimdi bu derinlikte sormam gereken tek bir soru var:
Beni kurtarmaya mı geldin,
Yoksa sadece çırpınışımı izlemeye mi?

Yahya Kaydul